

In the Spotlight
nieuwsbrief Gezonde Slagkracht nummer 25
februari 2014

Rapporteren met je rechterhersenhelft

Beelden zijn krachtiger dan woorden. In Slagkracht in Beeld heeft het Centrum Media & Gezondheid projectleiders getraind om met korte filmpjes de successen van hun projecten te verbeelden.

Op een speciaal [YouTube-kanaal](#) zijn ze allemaal te zien, de filmpjes die projectleiders hebben gemaakt van het werken aan integraal gezondheidsbeleid. Een *making of*-filmpje van Gezonde Slagkracht in Beeld laat zien hoe de producties – steeds rond de drie minuten – tot stand zijn gekomen. En vooral ook met welk enthousiasme, benadrukt Martine Bouman van het Centrum Media & Gezondheid (CMG). Het CMG verzorgde de training om de projectleiders wegwijz te maken in het draaien en editen van korte films en het hanteren van de benodigde apparatuur. Sommige deelnemers hadden volgens Bouman wel wat ervaring met *homevideo's*, maar het in beeld brengen van de kern van je werk is toch weer een ander verhaal.

In actie komen

De basis onder de training was de zogeheten *Show Talk Act*-methodiek, waarmee mensen de ruimte krijgen hun stem te laten horen. Dat werkt volgens Bouman erg goed bij kwetsbare groepen, die met concrete beelden – uit het eigen leven gegrepen – hun verhaal vaak veel beter kunnen vertellen dan met woorden. Maar de principes daarachter zijn ook bruikbaar voor andere doelen, bijvoorbeeld om met sprekende beelden een verhaal te vertellen over een misschien wat abstract project. Bouman: 'Het idee is dat je naar aanleiding van beelden, *show*, met elkaar in gesprek komt, *talk*, om vanuit die uitwisseling vervolgens tot actie te komen: *act*. Bijvoorbeeld door elkaar tips te geven of samen een activiteit op te zetten.'

'Simpel' uitleggen

Motiveren en inspireren zijn belangrijke doelen die Bouman voor ogen had. Volgens haar is er bij de deelnemende projectleiders een soort *mindshift* ontstaan. 'Je bent zo op een heel andere manier met je vak bezig. In de gezondheidswereld gaat het vaak over de inhoud, over woorden. Daarmee zit je vooral in je linkerhersenhelft. Door met beelden aan de slag te gaan, spreek je ook je rechterhersenhelft aan.' En daar, zo wil Bouman maar zeggen, heerst je intuïtie, je gevoel, je verbeelding. Een ander effect van het werken aan de filmpjes was het concretiseren van je verhaal. Bouman: 'Als projectleider ben je vaak op een vrij hoog abstractieniveau bezig. Het maken van een filmpje dwingt je als het ware om het heel concreet te maken, heel "simpel" uit te leggen waar het project over gaat en wat je ermee wilt bereiken.'

Naar de camera grijpen

Dat het nog niet zo eenvoudig is om het verbale los te laten, blijkt uit de eerste oogst die de training van het CMG heeft opgeleverd. Sommige filmpjes zijn nog niet zo 'beeldend', erkent Bouman; er

verschijnen nog veel *talking heads* op het scherm. 'De eerste keer is altijd even wennen aan de camera. En je moet natuurlijk ook een beetje geluk hebben dat er tijdens de trainingsperiode net een leuke activiteit in de gemeente te filmen is. Dat was niet overal het geval.' En verder is het echt een kwestie van oefenen, vervolgt ze. Alle gemeenten die hebben meegedaan, kregen van ZonMw het aanbod om de gebruikte camera na afloop met korting aan te schaffen. 'Dat betekent dat ze nu veel makkelijker naar die camera kunnen grijpen op momenten dat er iets te filmen valt en ze iets willen laten zien.'

Uiteindelijk, stelt Bouman, zou het mooi zijn als het werken met beelden 'in het DNA' van de organisatie terecht komt. 'Het maken van een film zou net zo normaal moeten worden als het schrijven van een rapport. ZonMw kan dat heel goed stimuleren via de rapportage-eisen die ze aan de gesubsidieerde projecten stellen.'